> A znane są uczynki ciała, którymi są: cudzołóstwo, nierząd, nieczystość, rozpusta; Bałwochwalstwo, czary, nienawiść, niezgoda, zawiść, gniew, spory, kłótnie, herezje; Zazdrość, zabójstwa, pijaństwo, hulanki i tym podobne; o nich wam mówię, jak już przedtem powiedziałem, że ci, którzy takie rzeczy czynią, królestwa Bożego nie odziedziczą.
>
> *— Galacjan 5:19-21*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Krolestwo Boga, gniew, ciało, bożki, seksualność, grzech

Interpretacja:

W Liście do Galatów apostoł *Paweł* wymienia czyny uznawane za „uczynki ciała” i otwarcie stwierdza, że ci, którzy się ich dopuszczają, nie odziedziczą *Królestwa Bożego*. Ważne jest, aby rozróżniać uczynki ciała od grzechu w ogóle. Wszyscy grzeszymy, lecz gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, *Duch Święty* pomaga nam przezwyciężać pokusę grzechu. Jeśli jednak żyjemy według uczynków ciała, nie możemy doświadczać Bożych błogosławieństw.

Uczynki ciała

Do uczynków ciała wymienionych w *Galacjan 5:19-21* należą między innymi cudzołóstwo, rozpusta, nieczystość i lubieżność. Rozpusta odnosi się do kontaktów seksualnych poza małżeństwem, podczas gdy cudzołóstwo oznacza relacje seksualne z osobą inną niż własny współmałżonek. Nieczystość obejmuje nieczyste myśli, słowa i czyny, natomiast lubieżność to silne pożądanie seksualne.

Wymieniono również bałwochwalstwo i uprawianie czarów – praktyki polegające na oddawaniu czci fałszywym bóstwom zamiast prawdziwemu Bogu. Wrogość, kłótnie, zazdrość, gniew i waśnie to postawy, które mogą wyrządzić wielką szkodę każdej relacji. Waśnie i herezje stanowią podziały oraz fałszywe poglądy, które mogą osłabić naszą wiarę.

Zazdrość i morderstwo to niebezpieczne skłonności, które mogą wyrządzić innym krzywdę fizyczną i emocjonalną, podczas gdy pijaństwo i hulaszcze uczty to formy braku umiaru, mogące poważnie zaszkodzić naszemu zdrowiu. Należy pamiętać, że te uczynki ciała są sprzeczne z wolą Bożą. W miarę jak pogłębiamy naszą relację z Bogiem, Jego Duch pomaga nam je odrzucić i żyć zgodnie z Jego wolą.

Dlatego musimy starać się dystansować od tych uczynków ciała i dążyć do życia w posłuszeństwie Bogu. Oznacza to na przykład odwrócenie się od rozpusty i dążenie do czystości oraz wstrzemięźliwości, odrzucenie bałwochwalstwa na rzecz oddawania czci jedynie prawdziwemu Bogu, a także porzucenie gniewu i waśni, by szukać pokoju i miłości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Twoja, PANIE, jest wielkość, moc, chwała, zwycięstwo i majestat. Wszystko bowiem, co jest na niebie i na ziemi, jest twoje. Do ciebie należy królestwo, a ty jako głowa jesteś wyniesiony ponad wszystko.
>
> *— I Kronik 29:11*

Książka: Stary Testament / I Kronik

Tematy: Krolestwo Boga, Wszechmocny, siła, adoracja

Interpretacja:
Werset *I Kronik 29:11* ukazuje wielkość Pana oraz Jego władzę nad wszystkim, co istnieje w niebie i na ziemi. Bóg jest właścicielem wszystkiego; dlatego też do Niego należy wszelka chwała, zwycięstwo i cześć. Werset ten podkreśla absolutną suwerenność i zwierzchnictwo Boga we wszechświecie.

Fakt, że Bóg jest właścicielem wszystkiego w niebie i na ziemi, ma ogromne znaczenie dla naszego życia. Często kurczowo trzymamy się tego, co posiadamy – naszej pracy, rodzin, domów i pieniędzy. Jednak w rzeczywistości wszystko to należy do Boga. Jesteśmy jedynie zarządcami tego, co On nam powierzył. Musimy uświadomić sobie, że wszystko, co mamy, jest darem od Boga i powinniśmy wykorzystywać to dla Jego chwały.

Werset ten podkreśla również Boże zwierzchnictwo. Bóg jest Królem nad wszystkim, a Jego tron jest najwyższy ze wszystkich. On jest prawdziwym Władcą, podczas gdy wszyscy inni królowie to tylko śmiertelnicy o ograniczonych możliwościach. Bóg jest prawdziwym Panem naszych serc i naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu mądremu Bogu niech będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— I Tymoteusza 1:17*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Krolestwo Boga, Wszechmocny, Bog, adoracja

Interpretacja:

I Tymoteusza 1:17 zawiera wspaniały hymn uwielbienia dla Boga. W tym wersecie apostoł *Paweł* wywyższa Bożą wieczność, mądrość, suwerenność i chwałę, uznając Go za Tego, który jako jedyny godzien jest czci i uwielbienia.

Po pierwsze, Paweł nazywa Boga *„Królem wieków”*, co oznacza, że jest On najwyższym i wiecznym Władcą całego stworzenia. Wskazuje to, że Bóg istniał od zawsze i będzie istniał nadal – innymi słowy, jest nieśmiertelny. Co więcej, Bóg jest niewidzialny; choć nie możemy Go dostrzec fizycznym wzrokiem, jesteśmy w stanie dostrzec Jego obecność poprzez Jego dzieła i Ducha.

Po drugie, Paweł opisuje Boga jako jedynego mądrego, co odzwierciedla Jego status jedynej Istoty Najwyższej, posiadającej prawdziwą mądrość i wiedzę. Jest to istotne stwierdzenie, gdyż sugeruje, że żadna inna istota nie może równać się z Bogiem pod względem mądrości i wiedzy.

Na koniec Paweł wieńczy ten werset, potwierdzając, że Bogu należy się chwała i cześć na wieki wieków. Słowo *„Amen”*, użyte na końcu wersetu, oznacza *„niech tak będzie”*, co wskazuje, że wypowiedziane słowa o Bogu są prawdziwe i zasługują na to, by je za takie uznać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego, bracia, tym bardziej starajcie się umocnić wasze powołanie i wybranie. To bowiem czyniąc, nigdy się nie potkniecie. W ten sposób hojnie będzie wam dane wejście do wiecznego królestwa naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.
>
> *— II Piotra 1:10-11*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: Krolestwo Boga, powołanie, posłuszeństwo, nagroda

Interpretacja:
Fragment II Piotra 1:10-11 przypomina nam, jak ważne jest utwierdzenie się w swoim powołaniu i wybraniu. Słowo *„powołanie”* odnosi się do Bożego wezwania skierowanego do naszego życia, natomiast *„wybranie”* oznacza, że Bóg wybrał nas, byśmy stali się częścią Jego ludu.

Jest to obietnica, którą *Piotr* kieruje do wierzących – osób, które uznały *Jezusa Chrystusa* za swojego Pana i Zbawiciela. Piotr zapewnia nas, że jeśli będziemy żyć zgodnie z Bożymi zasadami i wypełniać Jego wolę, dostąpimy wspaniałego i pełnego chwały wejścia do wiecznego Królestwa.

Wytrwałość w wierze

W tym fragmencie Piotr zachęca nas do wytrwania w wierze oraz do podejmowania działań, które utwierdzą nas w naszym powołaniu i wybraniu. Życie bywa trudne i często mamy wrażenie, że jesteśmy bliscy upadku. Jeśli jednak zachowamy wiarę w Boga i będziemy dążyć do umocnienia naszego powołania i wybrania, możemy być pewni, że nigdy się nie potkniemy.

Wieczne Królestwo Pana

Wersety te stanowią obietnicę Boga dla każdego, kto Mu zaufa. Bóg zapewnia nas, że niezależnie od okoliczności czy prób, z jakimi mierzymy się na ziemi, możemy być pewni życia wiecznego w niebie – w obecności naszego *Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty, PANIE, trwasz na wieki, twój tron z pokolenia na pokolenie.
>
> *— Lamentacje 5:19*

Książka: Stary Testament / Lamentacje

Tematy: Krolestwo Boga, Bog, niezawodność

Interpretacja:

Księga Lamentacji jest jedną z najbardziej poruszających ksiąg *Starego Testamentu*; jej autor, *Jeremiasz*, opłakuje w niej zniszczenie Jerozolimy i wygnanie ludu Bożego. Choć lament i smutek stanowią stałe motywy jego pism, w *5. rozdziale (werset 19.)* prorok przypomina nam o wielkiej prawdzie, pisząc: „Ty, PANIE, trwasz na wieki, twój tron z pokolenia na pokolenie".

Życie często stawia nas w obliczu smutnych i bolesnych sytuacji – choroby, straty, porażki czy innych trudnych doświadczeń. Mamy wówczas poczucie, że wszystko się zmienia i nic już nigdy nie będzie takie samo. W takich chwilach łatwo stracić wiarę i nadzieję, musimy jednak pamiętać, że Bóg nigdy się nie zmienia, a Jego stałość jest wieczna. Werset ten przypomina nam, że Bóg jest wieczny, że Jego miłość i wierność pozostają niezmienne, a Jego tron sprawiedliwości będzie trwał na wieki.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wypełnił się czas i przybliżyło się królestwo Boże. Pokutujcie i wierzcie ewangelii.
>
> *— Marka 1:15*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Krolestwo Boga, nawrócenie, wiara, pokuta

Interpretacja:
Werset Ewangelii *Marka 1:15* jest częścią fragmentu, w którym *Jezus* rozpoczyna swoją ziemską posługę, głosząc *Ewangelię* i czyniąc cuda w imię Boże. W tym wersecie Jezus kieruje do ludzi wezwanie do działania.

Pełnia czasu i Królestwo Boże

Aby zrozumieć znaczenie słów z Ewangelii *Marka 1:15*, należy pojąć biblijny kontekst, w jakim zostały one zapisane. W Starym Testamencie o „Królestwie Bożym" mówi się często jako o przyszłym stanie odkupienia i zbawienia. Prorok Izajasz zapowiadał, że Mesjasz przyniesie ludowi Bożemu czas radości i odnowy (Izajasza 61:1–3).

Rozpoczynając swoją publiczną działalność, Jezus potwierdził, że zapowiadany czas nadszedł, a Królestwo Boże jest bliskie. Jezus nie mówił o królestwie politycznym czy terytorialnym, lecz o duchowym królestwie zbawienia i odkupienia. W Nowym Testamencie królestwo to jest ukazywane zarówno jako rzeczywistość obecna, jak i przyszła; nadeszło ono już w osobie Jezusa, a jednocześnie w pełni urzeczywistni się w przyszłości, gdy Jezus powróci, by ustanowić swoje Królestwo na ziemi.

Wezwanie do nawrócenia i wiary

Jezus ogłosił, że skoro Królestwo Boże jest bliskie, konieczne jest nawrócenie i uwierzenie w Ewangelię. Nawrócenie jest odpowiedzią na Bożą łaskę; wiąże się ono z uznaniem, że grzech oddziela nas od Boga, z gotowością do zmiany sposobu życia oraz z pragnieniem *pojednania z Bogiem przez Chrystusa*. Z kolei wiara to ufność w odkupieńcze dzieło Jezusa na krzyżu oraz przekonanie, *że jest On Synem Bożym i Zbawicielem świata*.

Wezwanie do nawrócenia i wiary jest wezwaniem do zbawienia. Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie nawrócili się i uwierzyli w Niego, by mogli osiągnąć życie wieczne. Nawrócenie i wiara nie są jednorazowym aktem, lecz ciągłym zobowiązaniem i sposobem życia. Każdego dnia musimy odnawiać naszą wiarę w Boga oraz żałować za nasze błędy i grzechy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony i święty ten, kto ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Nad nimi druga śmierć nie ma władzy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z nim królować tysiąc lat.
>
> *— Objawienie 20:6*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Krolestwo Boga, śmierć, Mesjasz, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Objawienie 20:6 mówi o znaczeniu pierwszego zmartwychwstania oraz o tym, że ci, którzy w nim uczestniczą, nie doświadczą drugiej śmierci. Pierwsze zmartwychwstanie odnosi się do momentu, w którym *wierzący w Jezusa* zostaną wskrzeszeni z martwych w chwili Jego powtórnego przyjścia. Wydarzenie to jeszcze nie nastąpiło, lecz Pismo Święte daje nam proroczy wgląd w to, co wydarzy się w przyszłości.

Co oznacza druga śmierć?

Druga śmierć wiąże się z ostatecznym sądem, podczas którego wszyscy, którzy nie uwierzyli *w Jezusa jako swojego Zbawiciela*, zostaną skazani na wieczne potępienie w jeziorze ognia. Pismo Święte wyraźnie wskazuje, że drugiej śmierci należy za wszelką cenę unikać. Ci, którzy dostąpią udziału w pierwszym zmartwychwstaniu, nie staną przed tym ostatecznym sądem, lecz zostaną przyjęci do wieczności z Panem.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Werset ten stanowi wezwanie dla wierzących, by trwali w wierze i aż do końca pokładali ufność w Jezusie. Naszym celem jako chrześcijan jest udział w pierwszym

zmartwychwstaniu i uniknięcie drugiej śmierci. Aby to osiągnąć, musimy dostrzec wagę posłusznego podążania za Chrystusem i życia zgodnego z Jego wolą. Musimy dążyć do wytrwałości w wierze, pokonując próby i pokusy, które napotykamy na naszej drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A PAN będzie królem nad całą ziemią. W tym dniu jeden będzie PAN i jedno jego imię.
>
> *— Zachariasza 14:9*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: Krolestwo Boga, Bog

Interpretacja:
W tym wersecie *Zachariasz* mówi o przyszłości, w której Bóg będzie Królem całej ziemi. Koncepcja Bożego panowania przewija się przez całą Biblię i odnosi się do suwerenności oraz władzy Boga nad całym stworzeniem. Zachariasz kreśli tu wizję przyszłości, w której Bóg ustanawia swoje panowanie na wieki, zapoczątkowując nową erę.

Bóg jest nie tylko Królem całej ziemi, ale wyróżnia się również wyjątkowością swego istnienia i imienia. Wyjątkowość Boga polega na tym, że w całym wszechświecie nie ma nikogo innego do Niego podobnego. Jest On Stwórcą i Tym, który podtrzymuje istnienie wszystkiego; żadna inna istota we wszechświecie nie może sobie przypisać takiej roli. Idea jedyności Boga jest obecna w całej Biblii i stanowi fundamentalną zasadę chrześcijaństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*